

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

یادداشت: از نخستین روز های به وجود آمدن پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" یکی از نکاتی که در کنار سایر مسایل توجه متصدیان پورتال را سخت به خود معطوف می داشت، تهیه گزارشهای دقیق از آنچه در سراسر افغانستان می گذرد، مستقل از منابع خبری وابسته به غرب و سایر مراکز قدرت، بود. ما به خاطر بر آورده ساختن این مأمول ضمن آنکه دست نیاز به سوی تمام دوستان و هواداران پورتال دراز نمودیم، که آنها هم در حد توان ابراز آمادگی نموده از آن بابت سپاسگزار ایشان می باشیم، خود نیز می کوشیدیم تا با ایجاد یک شبکه خبری ورزیده نیاز مقاومت ضد تجاوز و جنبش آزادیخواهانه مردم علیه اشغالگران و پایه های قدرت آنها اسلام سیاسی را به دور از چشم دشمنان مردم بر آورده ساخته، در دراز مدت آنرا به منبعی مبدل سازیم که خبرها و گزارش های آن در ثقه بودن و تازگی بتواند با تمام منابع موجود رقابت نماید.

آنچه را در ذیل از نظر می گذرانید، آغازیست محدود و نپخته، که امید است در دراز مدت بتواند، عطش مردم افغانستان و جهان را در زمینه اطلاع دقیق از چندی و چونی قضایا مرفوع نموده، نقاب از رخسار مترسک های استعمار بردارد و چهره های منفور وابسته شان را به همگان بنمایاند.

به امید آنروز

پورتال AA-AA

تهیه گزارشگران پورتال در افغانستان

چارشنبه، ۱۱ مارچ ۲۰۰۹

گزارش هایی از افغانستان برای پورتال رزمنده

"افغانستان آزاد – آزاد افغانستان"

تلاش امریکایی ها و کرزی برای مصالحه با طالبان:

با اینکه جنگ طالبان به تثبیت حضور درازمدت امپریالیزم امریکا در افغانستان منجر میگردد و شکی وجود ندارد که رهبران القاعده به صورت غیر مستقیم در خدمت منافع جهانی امریکا قرار دارند، اما با آمدن اوباما و چهره به ظاهر «صادق» و «معصوم» او که تصمیم دارد مردم افغانستان را با پخته حلال کند، از چندی به این سو تلاش هائی جهت مصالحه با برخی از طالبان که امریکایی ها نام «میان رو» را بر آنان گذاشته اند، جریان دارد و به این خاطر، حال این تلاش را چنان تیز و جدی کرده اند، که میخواهند تا برگزاری انتخابات مسخره ۲۹ اسد بخشی از آنان را به روی صحنه بیاورند و به اصطلاح برای این انتخابات عباى مشروعیت بدوزند. این درحالیست، که انگلیس ها از دو سال به اینطرف در ولایت تریاکزای هلمند به دنبال این کارند. اما طالبان این مصالحه را رد کرده، قاری یوسف احمدی و ذبیح الله مجاهد سخنگویان طالبان روز ۸ مارچ از جای نامعلومی اعلان کردند که در میان طالبان، میان رو وجود ندارد و باز هم مذاکرات شانرا با دولت افغانستان مشروط به خروج نیروهای خارجی از افغانستان دانستند. در همین حال ملا عبدالسلام ضعیف سفیر رژیم طالبان در پاکستان در مصاحبه ای اختصاصی با تلویزیون آریانا گفته است که رابطه

طالبان با القاعده یک نیاز اسلامی است و تا نیروهای خارجی در این کشور موجود باشند این نیاز دیده می شود. این در حالیست که خود آقای ضعیف همین اکنون در پایتخت کشور با محافظانی که از دولت پول دریافت می کنند، زندگی می نماید. برنامه مصالحه در حالی در افغانستان گرم شده می رود که اختلاف میان برخی از درانی ها و غلجایی ها در رهبری طالبان بروز کرده است. بین ملا برادر که سمت وزیر دفاع طالبان را دارد و بیشتر در دره آدم خیل صوبه سرحد پاکستان زندگی دارد و یکی از وابستگان فامیلی ملا عمر (غلجایی) با حافظ مجید قندهاری (نورزایی) و ملا محمد رسول قندهاری (نورزایی) که هر دو عضو شورای نظامی طالبان اند، بر سر اداره و لایات غربی افغانستان کشمکش جدی جریان دارد. رهبری طالبان ازین ترس که گروهیهای قومی طالبان در غرب (ظرفیت قومی درین سمت از جاذبه بالایی برخوردار میباشد) در مصالحه با دولت قرار نگیرند، در ماه فیبروری امسال در پست مسؤلان ولایتی سه ولایت تغییراتی به وجود آورده اند. ملا محمد رسول به عنوان والی جدید فراه، عوض ملا حکیم، ملا رشید بلوچ به عنوان والی نیمروز و ملا جیلانی تایمی که از ولایت غور است به حیث والی هلمند مقرر شده اند. افراد جدید با ملا عمر نزدیک میباشند و در زمان امارت طالبان هریک بر کرسی های ارشد نشسته بودند. این تغییرات میان طالبان و تلاش اوباما برای مصالحه نشان میدهد که امریکا گرچه برای تثبیت برنامه های دراز مدت استعماری اش در افغانستان تصمیم به نگهداشتن مزدوران القاعده و طالبان را دارد، تا موازی به آن پایگاه هایش را در کل افغانستان گسترش بدهد، اما از سوی دیگر تصمیم دارد تا با آوردن برخی از طالبان بر قدرت، همپیمانانش در پیمان ناتو را در افغانستان حفظ نماید. چون همه به این باور اند که اگر ناتو ناکام از افغانستان بیرون شود - که حتماً میشود - بمانند پیمان وارسا به اضمحلال گرائیده و توتّه توتّه خواهد شد. همچنان میخواهد تا دولت دست نشانده اش را بعد ازین انتخابات کذایی تا حدی با قوت تر سر پا نگهدارد و اوباما به عنوان «رهبر جهان» و حلال مشکلات به اصطلاح مهد تروریزم یا افغانستان جلوّه دیگری داشته باشد.

روز هشت مارچ در اکثر ادارات پایتخت تجلیل شد:

در افغانستان بعد از اشغال امریکایی ها که دموکراسی غربی و مخصوصاً استفاده سیاسی از زنان رونق بسیاری گرفت، تجلیل از هشتم مارچ نیز گل سر سبد فعالیت های جامعه مدنی به حساب آمد و به این خاطر امسال نیز این تجلیل صورت گرفت. از تجلیل این روز در افغانستان آنقدر زن ها خشنود نبودند که مردها خوش بودند، چون با فساد شان کاملاً هماهنگی داشت. تمامی ادارات، این روز را جداگانه برگزار میکنند و برای زنان اداره های شان تحفه میخرند و اینجاست که فساد به اوج خود میرسد. امسال در تمام وزارتخانه ها، دفاتر انجوها و مراکز ولایات ازین روز تجلیل شد و کرزی که در جلسه وزارت زنان شرکت نموده بود، در حالیکه زنش در همچو جلساتی هرگز شرکت نمیکند، کمپاین تبلیغاتی اش را به راه انداخت و گفت که به هیچ عنوان از قدرت در سه ماه دیگر کناره گیری نمیکند. درین جلسات بیشتر زنان پرچمی خود نمایی میکنند، تا چون دوران اشغال روسها از ولینعمتان کنونی بی بهره نمانند.

ناگفته نماند که در همین روز مسؤلین پوشالی ولایت غور اعلان کردند که یک زندان مدرن زنانه را به افتخار هشتم مارچ به زنان غور اهداء می کنند!!

کمیسیون برگزاری انتخابات از کثرت کاندیدان شکایت دارد:

حال که تمام طرفهای قدرت به اشاره امریکا و انگلستان تاریخ تعیین شده برای انتخابات ریاست جمهوری را که همان ۲۹ اسد است، قبول کردند، یکباره سیلی از کاندیدان به ثبت کردن نام آغاز نمودند. کرزی که تصمیم دارد بار دیگر به ارگ برود، با اینکه مورد عتاب اوباما قرار گرفت و با اشک و آه گفت که اگر مرا قبول ندارند برطرف بسازند، حال با مانور های اخیر به کاندید مهمی مبدل شده است و بسیاری به این باور اند که مخالفت های اوباما با کرزی شگرد بوده، فکر میکنند که ستاره بخت کرزی نزد کاخ سفید بالا خواهد گرفت و نیز گفته میشود که سینتا نزد امریکایی ها از کرزی حمایت و مقداری میانجی گری کرده و حال بسیاری او را برنده این انتخابات میدانند. کرزی بارها خود را کاندید این دور دانسته و به این خاطر بارها با پیشوایان جنگسالارش در مباحثه و مغالطه قرار داشته است.

بشر دوست یکی دیگر ازین کاندیدهاست که در روز های اول شایعه انتخابات خود را کاندید کرد و بینهایت شوق رئیس جمهور شدن را دارد. او که نه حزبی دارد و نه مورد حمایت طیف خاص فکری قرار دارد و نه حمایت اشغالگران امریکایی را، اما میگوید که او برنده انتخابات است. وقتی از او پرسیده شد که با خارجی ها در صورت پیروزی چه برخورد داری، با خونسردی پاسخ داد که آنها را از افغانستان بیرون میکنم!! مگر درعین زمان از دیدار ش با سفرای کشور های اشغالگر چنین گزارش می دهد: "سفیر امریکا و نماینده ناتو برخی از کشورهای دیگر در کابل از من وعده ملاقات گرفتند و در مقر شورای ملی باهم ملاقات کردیم. او علاوه نمود که چون آنها میدانند که ۹۹ درصد مردم افغانستان طرفدار من هستند و من صد درصد آرای مردم را بدست می آورم و آنها چون مرا طرفدار و مخوار مردم میدانند آمدند تا بامن همکاری کنند. او علاوه نمود که من پالیسی خواهم داشت که هم منافع ملی افغانستان و هم منافع ملی امریکا و کشورهای دیگر را در افغانستان تأمین کنم. زیرا کرزی در طی این سالها به منافع ملی امریکا در افغانستان صدمه زده است. او اضافه کرد که اگر نیروهای خارجی در افغانستان به منافع ملی افغانستان کار نکنند من عذر آنها را خواهم خواست." (نقل از نوشته ح پولاد، منتشره در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان")

حلم تنویر که یکی از اعضای حزب اسلامی در اروپا بوده، از مدتها قبل خود را کاندید کرده است و اینکه چه کسانی از او حمایت خواهند کرد، معلوم نیست. او از فرانسه آمده و فعلاً در وزارت اطلاعات و فرهنگ، رئیس سالون بین المللی مطبوعات میباشد.

عبدالجبار ثابت که سالها عضو حزب گلبدین در امریکا بوده است و به قول خودش وقتی گلبدین به او به خاطر قسط خانه اش در امریکا پول نداد، به حزب سیاف رفت و در زمان لوی څارنوالی به فرد دیوانه در میان مردم شهرت یافت، نیز کاندید میباشد. اینکه ولینعمت او کیست و چگونه شوق ریاست جمهوری به سرش زده، تا حال روشن نیست.

انوارالحق احدی رئیس حزب افغان ملت که قبلاً وزیر مالیه بود نیز کاندید میباشد. با اینکه افغان ملت طی چند سال اخیر پولهای بسیاری را به دست آورد و ازین طریق به جلب افراد زیادی پرداخت، اما کاندیدی او با مخالفت معاونش جیلانی پوپل که همکار کرسی است، روبرو گشت و به این صورت اختلاف میان این حزب به وجود آمد.

اشرف غنی احمد زی که سالها در بانک جهانی کار میکرد و به امریکایی ها بسیار نزدیک میباشد، نیز کاندید میباشد. وی هم نه حزبی دارد و نه طیفی، فقط انتظار حمایت امریکایی ها را دارد.

داکتر عبدالله که گرچه تا حال رسماً جایی نگفته که کاندید میباشد، اما همه فکر میکنند که او کاندید است. او هم به امریکایی ها بسیار نزدیک میباشد و به این امیدواری چشم دوخته است.

علی احمد جلالی که در امریکا زندگی میکند تا حال اجازه اعلان رسمی را نیافته است. اما در افغانستان برایش خلقی ها و پرچمی ها شدیداً فعال میباشند. کمیته های بسیاری به نام زنان و مردان اکنون برایش فعالیت میکنند و روز تا روز نفرت مردم از او بیشتر میشود و در چارچوب حزب دموکراتیک خلق محدود شده است. وقتی او وزیر داخله بود بخش اعظم وزارت را به خلقی ها تحویل داد و به این خاطر به نام خلقی معروف شده است و حال که اینان برایش کمپاین میکنند، بیشتر به خلقی شهرت یافته است. خلقی ها بر این باور اند که این بار رفیق شانرا نه همسایه بزرگ شمالی، که ایالات متحده امریکا کمک میکند و ازین بابت بسیار شادی دارند.

خالق فضل که یکی از خلقی های مشهور است و در حال حاضر رئیس اتحادیه مهاجران افغان در استرالیا میباشد و یکی از وزرای رژیم دست نشانده امریکا بود، روز بیست حوت سال جاری از طریق مصاحبه تلفونی با تلویزیون شمشاد خود را کاندید ریاست جمهوری نمود و گفته می شود که از حمایت استرالیا برخوردار است.

بشیر بیژن که به اتهام فساد در شرکت هوایی افغان آریانا به لوی څارنوالی معرفی گردیده است و معاون لطیف پدram در حزب کنگره است، نیز کاندید این کرسی میباشد. میرویس یاسینی که معاون ولسی جرگه و از اعضای سابقه دار حزب اسلامی و سردهسته مافیای مواد مخدر است، نیز کاندید شده است. شهلا عطا نماینده قندهار در پارلمان نیز خود را کاندید کرده است. این زن که توان سخن زدن عادی را ندارد، بسیاری را متعجب ساخته، در حالیکه اشغالگران امریکایی میخواستند با همچو کاندید هائی، بازار دموکراسی خود را گرم بسازند.

این کاندیداتوری های مسخره که در زیر بیرق اشغال صورت میگیرد، کمیسیون برگزاری انتخابات را وار خطا کرده، روز دوشنبه ۸ مارچ نطق این کمیسیون در کابل اعلان کرد که به راه هائی فکر میکند تا بتواند گراف این کاندیدان را پائین بیاورد.

در گیری در ولسوالی ناد علی:

ولسوالی ناد علی که در هلمند پائین موقعیت دارد، از چندی به این سو مرکز شدید ترین درگیری طالبان و امریکایی ها میباشد. عموماً والی و قومندان عمومی طالبان ملا جیلانی درین ولسوالی فعالیت دارد. این ولسوالی در پانزده کیلومتری لشکرگاه قرار دارد و به این خاطر برای دو طرف در گیر بسیار اهمیت دارد. یکماه قبل که امریکایی ها درین ولسوالی ۱۹ زن و طفل را کشتند، مردم مرده های شان را به لشکرگاه برده، مقابل دروازه ولایت گذاشتند و والی ولایت گلاب منگل جرأت بیرون شدن از ولایت را نکرد. در گیری جدید به تاریخ نهم مارچ درین ولسوالی میان نیروهای امریکایی و طالبان به راه افتاد، که در جریان هشت طالب کشته و چهار تن دیگر زخمی شدند، یک طالب هم دستگیر شد. گرچه قاری یوسف احمدی این تلفات را رد کرد، در حالیکه چند تن از مردم محل این تلفات را تأیید نمودند

المانها خط پرواز جدیدی برای میدان مزار شریف میسازند:

وزیر دفاع المان که دو روز قبل به افغانستان آمد، دیروز (سه شنبه، ۱۱ مارچ) کار این خط دوم پرواز میدان هوایی مزار را افتتاح کرد. این خط که ۶۰ متر عرض دارد به ارزش ۲۰ میلیون یورو که از سوی المان داده میشود، ساخته می شود. گرچه گفته شده که برای پرواز های بین المللی از آن استفاده میشود، اما بسیاری معتقد اند که این خط برای پرواز طیاره های جت به خاطر حمله بر اهداف نظامی شان مورد استفاده قرار میگیرد، هم اکنون نیروهای المانی درین میدان مستقر اند و المان به شکلی مسؤل امنیت در شمال از سوی غربی ها تعیین شده است. همین حالا نیرو های اشغالگر غربی از ۱۴ میدان هوایی در افغانستان برای حملات شان استفاده میکنند و مخصوصاً میدان های کابل، قندهار، هرات و مزار برای این کار بیشتر آماده میباشد. نیروهای مسلح دولت پوشالی افغانستان به جز چند هیلیکوپتر باربری هیچ نیروی هوایی در اختیار ندارد و امریکایی ها هر جایی دل شان بخواهد همانجا را هدف قرار میدهند. امریکایی ها با اینکه در حال ساختن دو میدان هوایی بزرگ در هلمند و خوست میباشند و طرح ساختن میدانی را در

دشت «جوسینی» در نیمروز و در کنار مرز با ایران، دارند، اما هیچگاهی شمال را فراموش نکرده، به دنبال پل بزرگی که در شیرخان بندر به ارزش ۳۹ میلیون دالربر دریای آمو اعمار کردند، اینک به گسترش میدان هوایی مزار آغاز کرده اند. که تمام اینان جزئی از برنامه دراز مدت مقابله با روسها باید به حساب آید.

خبرنگاری در قندهار به قتل رسید:

جاوید احمد یازمی یک و نیم سال قبل با شبکه تلویزیونی «سی پی وی» کانادا کار میکرد به وسیله امریکایی ها به جرم رابطه با طالبان دستگیر و یازده ماه در بگرام زندانی شد. وی بعد از رها شدن در کنفرانس مطبوعاتی در قندهار شرکت کرد و از شکنجه های امریکایی ها در زندان بگرام یاد آوری کرد و بعد برای دیدن خانواده اش به کویته رفت. وی که ۲۳ سال عمر دارد و به جوجو مشهور میباشد با تمام این افشاگری ها مورد تهدید امریکائی ها قرار نگرفت. به این خاطر بسیاری در آن زمان شک داشتند که او باید در خدمت مستقیم امریکائی ها در آمده باشد و هیچ اثری از شکنجه در وجود او در آنزمان دیده نمیشد. این شک ها باعث گردید تا طالبان نیز بر او شک کنند و بالاخره دیروز سه شنبه یازدهم مارچ توسط چند نفر مسلح که سوار موتر کرولا بودند در مرکز شهر قندهار در چوک شهیدان به قتل رسید. گرچه طالبان مسؤولیت این قتل را تا حال به عهده نگرفته اند، اما کسی باور ندارد که آنان این کار را نکرده باشند.